

Foreløbig udgave

DOMSTOLENS DOM (Fjerde Afdeling)

6. oktober 2022 (*)

»Præjudiciel forelæggelse – skatter og afgifter – merværdiafgift (moms) – direktiv 2006/112/EF – levering af ydelser mod vederlag – fritagelser – artikel 135, stk. 1, litra b) – ydelse af lån – aftale om indirekte deltagelse«

I sag C-250/21,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af Naczelny Sąd Administracyjny (øverste domstol i forvaltningsretlige sager, Polen) ved afgørelse af 27. oktober 2020, indgået til Domstolen den 21. april 2021, i sagen

Szef Krajowej Administracji Skarbowej

mod

O. Fundusz Inwestycyjny Zamknięty reprezentowany przez O S.A.,

har

DOMSTOLEN (Fjerde Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, C. Lycourgos, og dommerne S. Rodin, J.-C. Bonichot, L.S. Rossi og O. Spineanu-Matei (refererende dommer),

generaladvokat: L. Medina,

justitssekretær: ekspeditionssekretær M. Ferreira,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 24. marts 2022,

efter at der er afgivet indlæg af:

- Szef Krajowej Administracji Skarbowej ved B. Kołodziej, D. Pach og T. Wojciechowski,
- den polske regering ved A. Kramarczyk-Szaładzińska og B. Majczyna, som befuldmægtigede,
- Europa-Kommissionen ved A. Armenia, B. Sasinowska og M. Siekierzyńska, som befuldmægtigede,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 12. maj 2022,

afsagt følgende

Dom

1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af artikel 135, stk. 1, litra b), i

Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT 2006, L 347, s. 1, herefter »momsdirektivet«).

2 Anmodningen er blevet indgivet under en sag mellem Szef Krajowej Administracji Skarbowej (direktøren for den nationale skatte- og afgiftsmyndighed, Polen) (herefter »skatte- og afgiftsmyndigheden«) og O. Fundusz Inwestycyjny Zamknięty reprezentowany przez O S.A. (herefter »O-fonden«) vedrørende kvalificeringen af tjenesteydelser leveret i medfør af en aftale om indirekte deltagelse med henblik på fritagelse af merværdiafgift (moms).

Retsforskrifter

EU-retten

3 Momsdirektivets artikel 2, stk. 1, litra c), fastsætter:

»Følgende transaktioner er momspligtige:

[...]

c) levering af ydelser, som mod vederlag foretages på en medlemsstats område af en afgiftspligtig person, der handler i denne egenskab.«

4 Direktivets artikel 24, stk. 1, bestemmer:

»Ved »levering af ydelser« forstås enhver transaktion, der ikke er en levering af varer.«

5 Nævnte direktivs artikel 135, stk. 1, litra b), har følgende ordlyd:

»Medlemsstaterne fritager følgende transaktioner:

[...]

b) ydelse og formidling af lån samt forvaltning af lån ved den person, som har ydet lånene.«

National ret

Momsloven

6 Artikel 43, stk. 1, i ustawa o podatku od towarów i usług (lov om afgift af varer og tjenesteydelser) af 11. marts 2004 (Dz. U. af 2004, nr. 54, position 535) bestemmer følgende i den affattelse, der finder anvendelse på tvisten i hovedsagen (herefter »momsloven«):

»Følgende transaktioner er fritaget for afgiften:

[...]

38) ydelse af kreditter eller pengelån, formidling af kreditter eller pengelån samt forvaltning af kreditter eller pengelån ved den enhed, som har ydet kreditterne eller lånene

39) tjenesteydelser i form af kaution, garantier og enhver anden sikkerhedsstillelse for finansielle transaktioner og forsikringstransaktioner og mæglervirksomhed i forbindelse med disse tjenesteydelser samt kreditgarantiernes forvaltning ved den enhed, der yder kreditten eller lånet

[...]«

7 Artikel 183, stk. 4, i ustawa o funduszach inwestycyjnych i zarz?dzaniu alternative tywnymi funduszami inwestycyjnych (lov om investeringsfonde og forvaltning af alternative investeringsfonde) af 27. maj 2004 (Dz. U. af 2004, nr. 146, pos. 1546) bestemmer følgende i den affattelse, der finder anvendelse på tvisten i hovedsagen:

»En aftale om overdragelse af samtlige ydelser, som er erhvervet af en engagementsleverende part til securitisering eller af indehaveren af securitiserede fordringer fra en bestemt pulje af fordringer eller af bestemte fordringer, til en fond (aftale om indirekte deltagelse) skal indeholde en forpligtelse for disse enheder til at overdrage følgende til fonden:

- 1) indtægterne af de securitiserede fordringer i deres helhed
- 2) hovedstolene for de securitiserede fordringer
- 3) de beløb, der er opnået i henhold til realiseringen af sikkerhedsstillelsen for de securitiserede fordringer – i tilfælde, hvor fyldestgørelse af den engagementsleverende part til securitisering eller indehaveren af securitiserede fordringer er sket ved realiseringen af sikkerhedsstillelsen.«

Twisten i hovedsagen og det præjudicielle spørgsmål

8 O-fonden er en ikke-standardiseret securitiseringsfond som omhandlet i artikel 183 ff. i lov om investeringsfonde og forvaltning af alternative investeringsfonde i den affattelse, der finder anvendelse på tvisten i hovedsagen. Da fonden påtænkte at indgå aftaler om indirekte deltagelse med banker eller investeringsfonde, fremsendte den en anmodning til den polske finansminister om en forhåndsbesked, der vedrørte fortolkningen af momslovens artikel 43, stk. 1, nr. 38 og 39, med henblik på at få oplyst, om de ydelser, som fonden i sin egenskab af indirekte deltager skulle levere i henhold til disse kontrakter, kunne være omfattet af en momsfrigørelse i henhold til denne bestemmelse.

9 Ifølge O-fonden forpligter den engagementsleverende part sig ved indgåelsen af en aftale om indirekte deltagelse til at overføre alle de indtægter, der hidrører fra de fordringer, der er specificeret i denne aftale, til den indirekte deltager til gengæld for et kontraktligt aftalt kapitalindskud, som den engagementsleverende part modtager fra sidstnævnte fra indgåelsen af den nævnte aftale. Gældsinstrumenterne forbliver en del af den engagementsleverende parts aktiver. Forskellen mellem det kapitalindskud, der betales til den engagementsleverende part, og det beløb, som den indirekte deltager modtager i kontraktens løbetid, udgør den indirekte deltagers vederlag. Mekanismen med indirekte deltagelse opfylder således en dobbelt funktion, nemlig dels funktionen som kreditinstrument, idet den engagementsleverende part opnår likviditet på forhånd til gengæld for dennes forpligtelse til at overføre provenuet fra de pågældende fordringer til den indirekte deltager, dels risikodækning, for så vidt som disse likvide midler frigøres fra den kreditrisiko, der er forbundet med de nævnte fordringer.

10 Efter O-fondens opfattelse er de tjenesteydelser, der leveres i henhold til aftaler om indirekte deltagelse, derfor fritaget for moms på grundlag af momslovens artikel 43, stk. 1, nr. 38 og 39, enten som finansielle instrumenter, der svarer til kreditaftaler, eller som ydelser, der sikrer en overtagelse af risikoen for debitorernes insolvens.

11 Ved forhåndsbesked af 30. december 2015 fandt den polske finansminister derimod indledningsvis, at en aftale om indirekte deltagelse ikke kunne sidestilles med en kreditaftale, for så vidt som, for det første, den fordring, der er genstand for aftalen, forbliver en del af den

engagementsleverende parts aktiver, for det andet, aftalen om indirekte deltagelse i modsætning til en kreditaftale indeholder en klar angivelse af, hvilke midler der skal anvendes til fyldestgørelse af den indirekte deltager, og, for det tredje, den indirekte deltager i tilfælde af debtors insolvens ikke har en fordringsret på den engagementsleverende part i forhold til tilbagebetaling af de resterende skyldige beløb. En aftale om indirekte deltagelse, hvis formål består i en ret til at modtage specifikke betalinger, som den engagementsleverende part forpligter sig til at overføre til den indirekte deltager, indebærer således ikke virksomhed, der svarer til den, der er omhandlet i momslovens artikel 43, stk. 1, nr. 38.

12 Dernæst fandt den polske finansminister, at når den indirekte deltager leverer sine tjenesteydelser, stilles der hverken kaution, garantier eller anden sikkerhedsstillelse til fordel for den engagementsleverende part, således at denne virksomhed heller ikke er omfattet af momslovens artikel 43, stk. 1, nr. 39.

13 Ifølge den polske finansminister var de transaktioner, som O-fonden beskrev i sin anmodning om forhåndsbesked, følgelig ikke omfattet af nogle af de momsfritagelser, der er fastsat i momslovens artikel 43, stk. 1, nr. 38 og 39, og var momsplichtige med en sats på 23%.

14 O-fonden anlagde sag ved Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie (den regionale domstol i forvaltningsretlige sager i Warszawa, Polen) til prøvelse af forhåndsbeskeden af 30. december 2015.

15 Ved dom af 25. maj 2017 annullerede denne ret forhåndsbeskeden. Den fastslog, at aftalen om indirekte deltagelse udgjorde et finansielt instrument svarende til kreditaftaler, hvis hovedformål er at finansiere den engagementsleverende part og at sikre denne umiddelbar adgang til kapital med pligt til at tilbagebetale kapitalen. Den omstændighed, at fordringen forbliver en del af den engagementsleverende parts aktiver, er uden betydning i forhold til aftalens økonomiske formål. Som modydelse for overførslen af midler til den engagementsleverende part får den indirekte deltager en økonomisk fordel i form af indtægter, der overstiger størrelsen af den investerede kapital. En sådan transaktion er momsfritaget i henhold til momslovens artikel 43, stk. 1, nr. 38, med den begrundelse, at den opfylder de væsentlige elementer i ydelsen af lån. For så vidt som der i henhold til en aftale om indirekte deltagelse hverken stilles kaution, garantier eller anden sikkerhedsstillelse til fordel for den engagementsleverende part, finder den fritagelse, der er fastsat i momslovens artikel 43, stk. 1, nr. 39, derimod ikke anvendelse i det foreliggende tilfælde.

16 Finansministeren har iværksat appel af denne dom ved den forelæggende ret, Naczelny Sąd Administracyjny (øverste domstol i forvaltningsretlige sager, Polen).

17 Denne ret har præciseret, at momslovens artikel 43, stk. 1, nr. 38, gennemfører momsdirektivets artikel 135, stk. 1, litra b), i polsk lovgivning.

18 Ifølge den forelæggende ret udgør en aftale om indirekte deltagelse som den i hovedsagen omhandlede ud fra et økonomisk synspunkt en finansieringstjeneste, hvis hovedformål er at sikre, at den engagementsleverende part kan anvende de midler, der stilles til dennes rådighed mod betaling til den indirekte deltager af beløb svarende til værdien af det provenu, der hidrører fra de pågældende fordringer. Aftalen om indirekte deltagelse er således af samme art som en kreditaftale, hvorved låntageren erhverver midler fra långiver, som denne har ret til at anvende som ønsket, og forpligter sig til at tilbagebetale midlerne i aftalens løbetid. I lighed med en långiver modtager den indirekte deltager ud over den udbetalte finansiering en fordel i form af overskydende pengestrømme i forhold til den investerede kapital.

19 Den forelæggende ret har ikke desto mindre anført, at aftalen om indirekte deltagelse udviser visse særegenheder, der adskiller den fra en kreditaftale, og som i det væsentlige er dem,

der blev fremhævet af den polske finansminister i dennes forhåndsbesked. Den forelæggende ret har derfor rejst tvivl om, hvorvidt disse særlige forhold er af en sådan art, at de er til hinder for, at aftaler om indirekte deltagelse kvalificeres som »kreditaftaler« i momsmæssig henseende.

20 På denne baggrund har Naczelny Sąd Administracyjny (øverste domstol i forvaltningsretlige sager) besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»Skal [momsdirektivets] artikel 135, stk. 1, litra b), [...] fortolkes således, at den fritagelse for transaktioner i forbindelse med ydelse af lån, formidling af lån eller forvaltning af lån, der er fastsat i denne bestemmelse, finder anvendelse på den i hovedsagen [omhandlede] aftale om [indirekte deltagelse]?«

Om det præjudicielle spørgsmål

21 Indledningsvis bemærkes, at selv om det præjudicielle spørgsmål formelt nævner de tre transaktioner, der er fritaget for moms i henhold til momsdirektivets artikel 135, stk. 1, litra b), nemlig ydelse, formidling og forvaltning af lån, fremgår det af forelæggelsesafgørelsen, at den forelæggende rets tvivl nærmere bestemt vedrører den eventuelle kvalificering af en aftale om indirekte deltagelse som ydelse af lån som omhandlet i denne bestemmelse.

22 Under disse omstændigheder skal det forelagte spørgsmål forstås således, at det nærmere bestemt ønskes oplyst, om momsdirektivets artikel 135, stk. 1, litra b), skal fortolkes således, at ydelser leveret af en indirekte deltager i henhold til en aftale om indirekte deltagelse, der består i, at der for den engagementsleverende part stilles et kapitalindskud til rådighed til gengæld for overførsel til den indirekte deltager af provenuet af de i denne aftale specificerede fordringer, som forbliver en del af den engagementsleverende parts aktiver, er omfattet af begrebet ydelse af lån som omhandlet i denne bestemmelse.

23 For at kunne give den forelæggende ret en hensigtsmæssig besvarelse skal det for det første undersøges, om sådanne ydelser er omfattet af momsdirektivets anvendelsesområde.

24 Ifølge momsdirektivets artikel 2, stk. 1, litra c), er levering af ydelser, som mod vederlag foretages på en medlemsstats område af en afgiftspligtig person, der handler i denne egenskab, pålagt moms.

25 I denne henseende bemærkes, at en levering af tjenesteydelser kun foretages »mod vederlag« som omhandlet i denne bestemmelse og dermed kun pålægges moms, hvis der foreligger en direkte sammenhæng mellem den leverede ydelse og den af den afgiftspligtige person modtagne modværdi. En sådan direkte sammenhæng foreligger, såfremt der mellem tjenesteyderen og modtageren består et retsforhold, der vedrører en gensidig udveksling af ydelser, idet det af tjenesteyderen modtagne vederlag udgør den faktiske modværdi af den ydelse, som leveres til modtageren (dom af 22.10.2015, Hedqvist, C-264/14, EU:C:2015:718, præmis 27 og den deri nævnte retspraksis).

26 I det foreliggende tilfælde fremgår det af oplysningerne i de sagsakter, der er fremlagt for Domstolen, at den indirekte deltager og den engagementsleverende part inden for rammerne af en aftale om indirekte deltagelse gensidigt forpligter sig til, for så vidt angår den førstnævnte, at stille et kapitalindskud til rådighed for den engagementsleverende part og, for så vidt angår den sidstnævnte, at overføre provenuet fra de i den nævnte aftale specificerede fordringer til den indirekte deltager, mens gældsinstrumenterne forbliver en del af den engagementsleverende parts aktiver. Den engagementsleverende part modtager en tjenesteydelse mod betaling af en modydelse svarende til forskellen mellem den forventede værdi af provenuet af fordringerne og det kapitalindskud, der betales af den indirekte deltager.

27 I lighed med, hvad generaladvokaten har anført i punkt 40 i forslaget til afgørelse, skal det følgelig fastslås, at de ydelser, der leveres af en indirekte deltager i henhold til en aftale om indirekte deltagelse som den i hovedsagen omhandlede, udgør levering af ydelser »mod vederlag« som omhandlet i momsdirektivets artikel 2, stk. 1, litra c).

28 Med henblik på fastlæggelsen af, om en tjenesteydelse er sket mod vederlag, er det nemlig irrelevant, at et sådant vederlag ikke erlægges i form af indbetaling af en kommission eller betaling af bestemte gebyrer (dom af 22.10.2015, Hedqvist, C-264/14, EU:C:2015:718, præmis 29 og den deri nævnte retspraksis). Det følger heraf, at i det foreliggende tilfælde er formen af det vederlag, der betales til den indirekte deltager, uden betydning for fastlæggelsen af, om dennes ydelse leveres mod vederlag.

29 Selv om Domstolen ganske vist har fastslået, at en erhvervsdrivende, der for egen risiko køber uerholdelige fordringer til en pris, som er lavere end fordringernes pålydende værdi, ikke leverer tjenesteydelser »mod vederlag« som omhandlet i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter – ensartet beregningsgrundlag (EFT 1977, L 145, s. 1), når differencen mellem nævnte fordringers pålydende værdi og købsprisen afspejler de omhandlede fordringers faktiske økonomiske værdi på tidspunktet for deres overdragelse (dom af 27.10.2011, GFKL Financial Services, C-93/10, EU:C:2011:700, præmis 26), forholder det sig ikke desto mindre desuden således, at den indirekte deltager i hovedsagen ikke for egen risiko erhverver uerholdelige fordringer til en pris, der er lavere end deres pålydende værdi. Som skatte- og afgiftsmyndigheden ligeledes har præciseret i sit svar på Domstolens spørgsmål, fastsættes størrelsen af det kapitalindskud, der stilles til rådighed for den engagementsleverende part, henset til de særlige kendetegn ved aftalen om indirekte deltagelse, i øvrigt generelt anderledes end den pris, som en erhverver betaler for overdragelsen af fordringer.

30 For det andet skal det undersøges, hvorvidt de tjenesteydelser, der leveres af den indirekte deltager, er omfattet af begrebet ydelse af lån som omhandlet i momsdirektivets artikel 135, stk. 1, litra b). Indledningsvis bemærkes, at de fritagelser, der er indeholdt i momsdirektivets artikel 135, stk. 1, udgør selvstændige EU-retlige begreber, hvormed det skal undgås, at momsbestemmelserne anvendes forskelligt fra medlemsstat til medlemsstat (dom af 17.12.2020, Franck, C-801/19, EU:C:2020:1049, præmis 30 og den deri nævnte retspraksis).

31 De udtryk, der anvendes til at betegne disse fritagelser, skal fortolkes indskrænkende, da de er undtagelser fra det almindelige princip, hvorefter moms opkræves af enhver levering af tjenesteydelser, der udføres mod vederlag af en afgiftspligtig person (dom af 17.12.2020, Franck, C-801/19, EU:C:2020:1049, præmis 31 og den deri nævnte retspraksis).

32 Fortolkningen af disse udtryk skal imidlertid være forenelig med de formål, der forfølges med nævnte fritagelser, og overholde de krav, der følger af princippet om afgiftsneutralitet, som er uadskilleligt forbundet med det fælles momssystem. Reglen om en streng fortolkning betyder

således ikke, at de udtryk, der anvendes til at definere fritagelsestilfældene i nævnte bestemmelse, skal fortolkes således, at de fratages deres virkning (dom af 17.12.2020, Franck, C-801/19, EU:C:2020:1049, præmis 32 og den deri nævnte retspraksis).

33 Hvad særligt angår momsdirektivets artikel 135, stk. 1, litra b), bemærkes, at ydelse af lån som omhandlet i denne bestemmelse bl.a. består i, at der stilles kapital til rådighed mod vederlag (dom af 17.12.2020, Franck, C-801/19, EU:C:2020:1049, præmis 36 og den deri nævnte retspraksis).

34 I denne henseende fremgår det af retspraksis, at selv om dette vederlag i princippet sikres ved betaling af renter, kan andre former for modydelser ikke være til hinder for, at en transaktion kvalificeres som ydelse af lån som omhandlet i momsdirektivets artikel 135, stk. 1, litra b). Domstolen har således allerede fastslået, at en forhåndsfinansiering af købet af varer som modydelse for et tillæg til det beløb, der tilbagebetales af modtageren af denne finansiering, udgør en finansiell transaktion, der svarer til ydelse af et lån, og som derfor er momsfritaget i medfør af denne bestemmelse (jf. i denne retning dom af 15.5.2019, Vega International Car Transport and Logistic, C-235/18, EU:C:2019:412, præmis 47 og 48).

35 De transaktioner, der er fritaget i henhold til nævnte bestemmelse, er defineret på grundlag af arten af de leverede tjenesteydelser og ikke på grundlag af tjenesteyderen eller ydelsesmodtageren, således at anvendelsen af disse fritagelser ikke afhænger af status for den enhed, som leverer disse ydelser. Rækkevidden af det i momsdirektivets artikel 135, stk. 1, litra b), indeholdte udtryk »ydelse [...] af lån« kan derfor ikke begrænses til alene lån og kreditter ydet af banker og kreditinstitutter (dom af 17.12.2020, Franck, C-801/19, EU:C:2020:1049, præmis 34 og 35 og den deri nævnte retspraksis).

36 I det foreliggende tilfælde fremgår det – med forbehold af den forelæggende rets efterprøvelse – at den ydelse, der leveres af den indirekte deltager til den engagementsleverende part i henhold til den aftale, de har indgået med hinanden, udgøres af en enkelt ydelse, der i det væsentlige består i en overførsel af kapital mod betaling af et vederlag. Det skal undersøges, om en sådan ydelse, når den vurderes i sin helhed, har karakter af en ydelse af lån som omhandlet i momsdirektivets artikel 135, stk. 1, litra b).

37 I denne henseende giver aftalen om indirekte deltagelse, således som det er præciseret i nærværende doms præmis 26, fra tidspunktet for dens indgåelse anledning til, at den indirekte deltager stiller kapital til rådighed for den engagementsleverende part mod betaling af et vederlag, der består i forskellen mellem den kapital, der betales til den engagementsleverende part, og de beløb, som den indirekte deltager modtager i løbet af aftalens løbetid for de indtægter, der hidrører fra de fordringer, der er specificeret i denne aftale. Da gældsinstrumenterne forbliver en del af den engagementsleverende parts aktiver, råder den indirekte deltager ikke over et retsmiddel mod den engagementsleverende part i tilfælde af, at debitorerne misligholder de pågældende fordringer.

38 Den omstændighed, at den indirekte deltager udsættes for potentielle tab og således bærer kreditrisikoen, er uløseligt forbundet med enhver ydelse af lån, uanset om denne risiko er en følge af, at debitorerne for de fordringer, hvis provenu overføres til den indirekte deltager, misligholder disse fordringer, eller direkte følger af medkontrahentens insolvens.

39 Den omstændighed, at der ikke er stillet sikkerhed til fordel for den indirekte deltager, er heller ikke afgørende for, om den omhandlede aftale om indirekte deltagelse kan kvalificeres som en transaktion i forbindelse med ydelse af lån. De foranstaltninger, der er truffet med henblik på at mindske kreditrisikoen, og som normalt består i at stille garantier, der er knyttet til fast ejendom, eller anden form for sikkerhed, kan variere afhængigt af typen af finansiering og er ikke af afgørende betydning for en sådan kvalificering, idet kvalificeringen alene er betinget af, at de to

elementer, der er nævnt i nærværende doms præmis 33, er opfyldt, nemlig at der stilles kapital til rådighed og betales et vederlag.

40 Den omstændighed, at den indirekte deltager ikke råder over nogen retsmidler mod den engagementsleverende part i tilfælde af, at debitorerne misligholder de fordringer, hvis provenu overføres til den indirekte deltager, og den omstændighed, at gældsinstrumenterne forbliver en del af den engagementsleverende parts aktiver, eller at det i aftalen om indirekte deltagelse er nævnt, hvilken kapital der vil blive anvendt til fyldestgørelse af den indirekte deltager, gør ikke indgreb i den væsentlige karakter af transaktionen bestående i indirekte deltagelse, der består i at finansiere de oprindelige lån.

41 En sådan fortolkning af begrebet ydelse af lån som omhandlet i momsdirektivets artikel 135, stk. 1, litra b), som ikke rejser tvivl om princippet om afgiftsneutralitet, der er uadskilleligt forbundet med det fælles momssystem, er i overensstemmelse med det formål, der forfølges med denne bestemmelse, som bl.a. består i at undgå en stigning i omkostningerne til forbrugerkredit (jf. analogt dom af 10.3.2011, Skandinaviska Enskilda Banken, C-540/09, EU:C:2011:137, præmis 21 og den deri nævnte retspraksis).

42 Henset til samtlige ovenstående betragtninger skal det forelagte spørgsmål besvares med, at momsdirektivets artikel 135, stk. 1, litra b), skal fortolkes således, at ydelser leveret af en indirekte deltager i henhold til en aftale om indirekte deltagelse, der består i, at der for den engagementsleverende part stilles et kapitalindskud til rådighed til gengæld for betaling af provenuet af de i denne aftale specificerede fordringer, som forbliver en del af den engagementsleverende parts aktiver, er omfattet af begrebet ydelse af lån som omhandlet i denne bestemmelse.

Sagsomkostninger

43 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagsomkostningerne. Bortset fra de nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Fjerde Afdeling) for ret:

Artikel 135, stk. 1, litra b), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem

skal fortolkes således, at

ydelser leveret af en indirekte deltager i henhold til en aftale om indirekte deltagelse, der består i, at der for den engagementsleverende part stilles et kapitalindskud til rådighed til gengæld for betaling af provenuet af de i denne aftale specificerede fordringer, som forbliver en del af den engagementsleverende parts aktiver, er omfattet af begrebet ydelse af lån som omhandlet i denne bestemmelse.

Underskrifter

* Processprog: polsk.